

Minun ajatukseni ovat omiani. Joskus ne ovat hieman koviakin. Liian usein nauran, kun kaivan itselleni haudan. En aina tajua mitä teen, kunnes peilaan itseäni kautta veen. Silloin sen tajuan, tämä ei ole sitä mitä haluan. En osaa kuitenkaan muuttua, se on pelkkää huutoa. Huutoa sisältäni, tuskan parahdusta. Mietin, onko tässä mitään järkeä, mutta olet minulle aivan liian tärkeä.